

"וְאֵמֶר הַמָּן... יִשְׁבֹּו עַם אֶחָד מִפּוֹזֵר וּמִפְרֵד בֵּין הָעָמִים... וְלִמְלָךְ אֵין שָׂוֹה לְהַנִּיחָת (ג, ח)

פירשו חז"ל (מגילה יג:) שהמן אמר למלך שעם ישראל, מפקנו לי' לכוליה שתא בשח"י ופה"י, ופירש רשי': שה"י שבת היום. פה"י פסח היום. דהיינו שאינם חפצים לעבוד בטענה שאצלם חג.

ותמוה הרי לכל אומה ישנים ימי חג, ומduxו המן התלונן דווקא על ישראל, וב"ל דמדרך העולם שבני אדם אינם חששימים לקיום את דתך המלך, כאשר הם מתישנים, ואעפ"י שבתachelha מקבלים עליהם את מצוות המלך, דווקא בזמן שהוא חדש, מ"מ אח"כ כשמתיישנת שוב אינם מחשבים.

ו התקנה לזה שהמלך יצווה מחדש מחדש את דתו, ויקיימו זאת בשנים הקרובות. נמצא שלפחות כרגע המלך בכוחו למצוות על עצמו. אולי המן טען שבאומה הישראלית אין המלך יכול למצוות שום דבר ואין לו כלל השפעה שכן בעיניהם בכל יום כאילו יצאו מצרים וכדברי חז"ל שדרשו בפסוק "אשר אנוכי מצור היום" שבל כל יום יהיו בעיניך כאילו עמדו על הר סיני, ומצוות הבורא היא בעיניהם כחיתה, עד שמוסרים את נפשם עליה באהבה עצה לבוראם, וזהו שה"י היום שבועות היום שהוא יום מתן תורה, פה"י פסח היום יום יציאת מצרים, ועי"כ אינם מקבלים מרות מהמלך במדינה.

מקור: דרישות חת"ס ע' קצ"ח